

DIE

STEM

VAN DIE MARTELARE

April

26

NEPAL 'N HUISHOUDING VAN GELOOF

'N DESPERATE
MOEDER

|| 'N EGGENOOT
SE BEGEERTE

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

"Het ek jou nie beveel nie: Wees sterk en vol moed, wees nie bevrees of verskrik nie; want die HERE jou God is met jou, oral waar jy heengaan."
Joshua 1:9 AFR53

Christilike Sending Internasionaal - Die Stem van die Martelare, Suid-Afrika.

CSI | Posbus 7157, Primrose Hill, 1417 Suid-Afrika | Tel: 010 777 0114 (8vm-1nm) | Sel: 076-022-3336 (8vm-5nm)
E-pos: cmi@vomsa.org | bianca@vomsa.org | Webtuiste: www.persecutionsa.org |
Direkteure: Mnr A.B. Illman (Uitvoerend); Pastor R. Marsh; Mnr R. Keir; Mnr D. Kirton

© Toestemming vir die herdruk van enige gedeelte van hierdie nuusbrief moet van Christilike Sending Internasionaal aangevra word.

“Saam met Sy Hele Huishouding”

Hierdie nuusbrieff bevat getuienisse van 'n besonder pragtige demonstrasie van God wat Sy mense in Sy liefde verenig: gesinne wat tot geloof in Christus kom en dan, as 'n eenheid, die Here getrou dien ondanks groot uitdagings. Ek hoop dat ons almal, en veral diegene van ons wat ouers en grootouers is, die skoonheid van 'n huishouding van geloof waardeer – 'n gesin wat in hierdie gevalle wêreld as 'n onvolmaakte maar pragtige prentjie van die kerk, God se ewige gesin, staan.

Of ons nou geseënd is om in geloof met ons eie gesinseenheid te deel of nie, moet elkeen van ons werk om die gesinne rondom ons te versterk, aangesien hulle 'n middel is waardeur God Sy goedheid vertoon. Terwyl ons bid en werk om gesinne te ondersteun, moet ons ook die ander God-geordende groepe waarvan ons deel vorm, versterk en ondersteun: ons plaaslike kerke, wat die onmiddellike, vleesgeworde manifestasie is van die ewige familie van God – die kerk, bestaande uit al God se mense van elke plek en tyd.

In byna al die plekke waar vervolgte Christene vandag woon, is die kulture baie meer kollektief as ons s'n – sterk gefokus op groepe, nie individue nie. Die meeste mense in die wêreld vandag is, op hierdie manier, soos diegene waarvan ons in die Nuwe Testament lees, en beskou hulself sterk, indien nie onlosmaaklik nie, gebonde aan hul uitgebreide families en stamme. Dit kan nuttig wees wanneer mense as een na Christus kom, soos Cornelius se hele huishouding in Handeling 10. Maar hierdie soort gemeenskaplike denke kan ook 'n hindernis wees vir individue om tot geloof te kom, 'n voorloper van vervolging.

Die Skrif bied ons iets baie dieper as die radikale individualisme wat ons in die Westerse kultuur sien, met menslike ego's wat as gode gekroon word, óf die soort gemeenskaplike denke wat binne neo-Marxisme of selfs openlike Kommunisme manifesteer. Elkeen van ons moet individueel God se koninkryk binnegaan deur persoonlike geloof in Christus, maar die enigste verhouding wat God vir ons beskikbaar gestel het, is een met Hom en met die ander lede van Sy ewige familie. Bybelse Christendom is nóg individualisties nóg Kommunisties, nóg selfsug vermom as vryheid, nóg totalitarisme wat as gelykheid vermom word nie. Ons, elkeen van ons, is waarlik vrygemaak in Christus, wat ons deel maak van God se ewige familie. God gee ons ware persoonlike vryheid – in Christus en met mekaar.

In Handeling 18 sien ons hoe Crispus "saam met sy hele huisgesin" na Christus kom. Of jy en ek tans bly is oor die godsvrug van ons huishoudings of treur oor die gebrek daaraan, bid ek dat die huishoudings in die Skrif en dié van die vervolgte Christene in die bladsye van hierdie nuusbrieff, ons sal aanmoedig om vir hulle in volharding te bid en hulle in nederigheid te dien.

Op die voorblad: In meer kollektivistiese kulture soos dié van Nepal, raak die besluit van een individu om Christus te volg die hele gesin. Vir familieledes soos Gauri, Monika en Manu kan dit uitsluiting van hul groter familie en stam beteken.

Lid van die
**International
Christian
Association
(ICA)**

Volg ons:

www.persecutionsa.org

Facebook@cmivomsa | Instagram@vom_south_africa

VERLAAT SJIWA

vir Verloassing in Christus

Toe 'n Hindoe-priesteres in Nepal na die kerk gewend het vir hulp, het sy haar daartoe verbind om Christus te volg — selfs ten koste van die verlies van haar gemeenskap en reputasie.

Anu Dani was nie net 'n aanbiddier van die Hindoegod Sjiwa nie. Sy was 'n asketiese toegewyde, of *sadhvi*, van die god, wat bekend staan as die Vernietiger. Sadhvi's en hul manlike ewebeeld, *sadhoes*, verwerp die materiële wêreld. Sommige hou selfs hul eie begrafnis, wat aandui dat hulle dood is vir materiële begeertes. Hul toewyding en asketisme gee hulle 'n goddelike status onder Hindoes. Anu se vurige toewyding was so welbekend dat die plaaslike priesters haar oop toegang tot die tempel gegee het as 'n soort priesteres in plaas daarvan om haar in die ry te laat wag met ander wat kom om offers aan die afgode bring.

"Ek was 'n baie sterk Sjiwa-volgeling," het sy gesê. "Toe ek in die tempel kom, het ek ure en ure in meditasie deurgebring." Sy het selfs begin lyk na die beelde van haar god, haar hare saamgevleg

"Mense het my as 'n geneser beskou, maar ek kon nie eers my eie dogter genees nie. Dit was 'n verskriklike ding vir my. Dit is wat my laat kerk toe gaan het."

in slangagtige rastalokke wat sy op die kroon van haar kop gestapel het, haar liggaam versier met verf en heilige krale. Blykbaar, in ruil vir haar toewyding, het Anu die vermoë verkry om fortuin te voorspel en mense te genees, vaardighede wat haar 'n goeie inkomste en reputasie besorg het.

'n Probleem het egter ontstaan as gevolg van die een deel van die materiële wêreld wat Anu nie kon verloën nie: haar babadogtertjie, Monika. Toe Monika ernstig siek word, het niks wat Anu of die ander sadhoes, sieners en priesters gedoen het, genesing gebring nie. Anu en haar man, Prakash, het Monika na verskillende dokters en hospitale geneem, en steeds het niks die pynlike swere en knoppe verlig wat die 3-jarige se liggaam oorgeneem het nie.

"Mense het my as 'n geneser beskou, maar ek kon nie eers my eie dogter genees nie," het Anu gesê. "Dit was 'n verskriklike ding vir my. Dit is wat my laat kerk toe gaan het."

Anu het nie kerk toe gekom uit enige belangstelling in Jesus Christus nie. Sy het sopas in die dorp gehoor dat mense in die kerk van bese teeste bevry kon word. Vir Anu was dit 'n laaste uitweg. Monika kon nie eet nie, en sy het so broos en swak geword dat Anu nie eers die risiko kon loop om haar in 'n draagband op haar rug te dra nie, maar eerder die slap kind versigtig in haar arms moes dra.

Net toe sy die kerk binnestap, het Anu iets anders gevoel as haar ervaring in Sjiwa se tempel: 'n gevoel van hoop. Toe sy gegroet is, het sy haar knaende vrees uitgespreek dat die onbekende God van hierdie kerk haar nie sou help nie en die dringende behoefte aan haar dogter se genesing oorgedra.

Die Christene daar het met graagte vir Monika en Anu gebid. Toe hulle klaar was, het Anu onthou dat die knoppe en swere uit Monika se liggaam verdwyn het. Anu was seker dat die God van

hierdie kerk die ware God was. Toe Prakash vir Anu en Monika op pad huis toe ontmoet, het Anu vir hom gesê: "Ek gaan nou na die kerk toe." "Ek kom saam," het haar man geantwoord.

Kies Kante

In Anu se gedagtes was dit 'n eenvoudige keuse om die Christelike God te volg: Hy het Homself as die ware God bewys, so sy was Hom haar toewyding verskuldig. Haar familie het die situasie egter nie op dieselfde manier gesien nie. "Dit is nie nodig dat jy kerk toe gaan nie, want jou dogter is reeds genees," het hulle aangevoer.

Die familie se beroep op Prakash om terug te keer na Hindoe-aanbidding was selfs sterker. As die oudste seun was hy verantwoordelik vir die uitvoering van begrafnisrituele om sy ouers 'n gunstige sielsverhuising in die siklus van reïnkarnasie te verseker. Hy het gehuiwer en toegegee.

Anu het oorweeg of haar man en uitgebreide familie dalk reg mag wees. "In my gedagtes het ek geworstel," het Anu onthou. "Indien my dogter genees word, sal ek dan nie volg nie? Ek het gesê: 'Nee, ek sal volg,' en ek het vreugde in my hart gehad. Ek het gedink as ek vrede in Jesus gevind het, is ek bereid om my hele familie te verlaat, sonder enige probleem. Daarom het ek alles agtergelaat en besluit om Jesus te volg."

Toe Anu se ouers en sibbe sien dat hulle haar nie kon oortuig nie, het hulle haar uit die gesinshuis geskop. Die pastor van die kerk waar sy oor verlossing in Jesus Christus geleer het, het haar 'n plek gegee om te bly in die kerk. Sy het vir 'n week daar gewoon, gebed en God se Woord bestudeer.

Haar pastor het haar ook aangemoedig om veral vir haar man te bid. "Eendag sal hy ook tot geloof in Jesus kom," het hy gesê. Sy het dit gedoen, en selfs in die middel van die nag wakker geword om vir sy verlossing

▲ Asketiese aanhangers van 'n Hindoegod, *sadhoes* en *sadhvi's*, verwerp die materiële wêreld. Sommige maak 'n bestaan deur waarsêery of om genesing aan te bied. As 'n *sadhvi* kon Anu Dani nie haar dogter genees nie.

te bid. Aan die einde van die eerste week het Prakash by haar by die kerk aangesluit, gereed om ook Christus te volg. Hulle het teruggekeer om in hul dorp te woon, ongeveer 'n uur van die kerk af, maar hulle het steeds teenstand gekry. ■

OM OUERS TE EER OF OM CHRISTUS TE EER?

Volgens 'n Frontlinie-Werker in Nepal is Prakash se dilemma, as die oudste seun in sy gesin, 'n algemene struikelblok vir Hindoemans om tot geloof in Jesus Christus te kom.

Die druk wat hulle ervaar, het hy verduidelik, is nie bloot dat hulle wegdraai van die gesin se tradisionele godsdienst nie. Hulle glo dat hulle die siele van hul geliefdes in gevaar stel as hulle nie bereid is om die Hindoe-rituele uit te voer nie, wat die aansteek van die vuur wat die liggaam van die oorlede ouer verteer, insluit.

“Die laaste rituele is uiters belangrik vir Hindoes,” het 'n Christen van Indië wat vertrou is met hierdie gebruike, gedeel. Hindoes glo dat “as die laaste rituele nie uitgevoer word soos dit veronderstel is om te wees nie, dit werklik hul volgende gereïnkarneerde lewe beïnvloed. As die seun nie die rituele uitvoer nie, as hy nie daar is nie, dan verhoed hy die ouers om vreedsaam voort te gaan in hul geestelike reis en behoorlike kontinuïteit in die siklus van sielsverhuising te bereik. Vir hulle kan dit ernstige ewige gevolge in hul wêreldbeskouing hê.”

Die Frontlinie-Werker het bygevoeg dat Hindoemans, selfs wanneer hulle opreg belangstel om Christus te ken, dikwels hul besluit uitstel uit 'n gevoel van verantwoordelikheid vir hul ouers.

“Ons het inderdaad mense gehad wat gesê het: ‘Ek glo wat jy sê is waar, maar totdat my ouers sterf, kan ek nie verander nie. Ek wil hê jy moet dit vir my seun of my dogter leer, jou manier is ... 'n beter manier,’” het hy gesê.

Bid vir Hindoemans soos Prakash terwyl hulle sukkel om 'n balans te vind tussen die eer van hul ouers en om Hindoeïsme te verlaat en Christus heelhartig na te volg. Vra die Here om hulle te bemagtig om Christus te volg en 'n dapper en liefdevolle getuie te wees vir hul ouers wat in die valsheid van hul karmiese Hindoe-wêreldbeskouing vasgevang is.

▲ In die Hindoe-tradisie is die oudste seun verantwoordelik vir sy ouers se begrafnisrituele, insluitend die aansteek van die brandstapel wat die geliefde se liggaam bevat.

Die Nepalese samelewing is georganiseer volgens 'n Hindoe-kastestelsel wat bedoel is om die spirituele stelsel van *karma*, of oorsaak en gevolg wat 'n mens se reïnkarnasietoestand beïnvloed, te verteenwoordig. Daar word van individue verwag om te trou, te werk, te sosialiseer en binne hul kaste te aanbid. Interaksie met ander kastes – veral dié wat laer is as jou eie – beïnvloed jou gemeenskapstatus en godsdienstige suiwerheid. Diegene wat vanuit 'n Hindoe-agtergrond na Christus kom, word dikwels as 'n lae kaste beskou, ongeag hul vorige kastestatus.

Anu en Prakash se families was van die Chhetri-kaste, wat 'n hoër kaste in Nepal is, maar deur Christene te word, is hulle na die laagste kaste verplaas. “Nou het julle onaantasbaar geword, omdat julle 'n vreemde God aangegryp het,” het hulle vir Anu en Prakash gesê.

Plaaslike inwoners wou nie kos deel of toelaat dat hulle die put gebruik nie, wat hulle gedwing het om 'n lang afstand te reis net om water te kry. Anu en Prakash kon nie familie- of gemeenskapsbyeenkomste bywoon nie, en Monika sou nie toegelaat word om die plaaslike skool by te woon nie. Hulle het

"Nou het julle onaantasbaar geword, omdat julle 'n vreemde God aangegryp het."

slegs die klere gehad wat hulle gedra het toe hulle uit hul huis gesit is.

Maar die verlies en isolasie het nie hul geloof gekelder nie.

"Ek het volhard in my geloof, al was dit uitdagend en al was daar vervolgingsituasies," het Anu gesê.

Sy en Prakash het eers 'n week later gevra om gedoop te word. Die kerk het dit saam met hulle by die rivieroewer gevier, en hul pastor het hulle elk 'n stel klere gegee sodat hulle hul nat klere kon uittrek.

'n Onaantasbare Oorwinnaar

God se voorsiening en sorg vir Anu en haar gesin deur die plaaslike en globale liggaam van Christus, bly 'n getuigenis vir die plaaslike gemeenskap. Die kerk het gehelp om die gesin van hul eie put en 'n klein huis te voorsien, waar hulle met bokke boer.

Prakash het voorheen gesukkel om werk te vind as gevolg van geestesgesondheidsuitdagings, maar deur gebed het hy sterker geword in geloof en gesondheid, wat hom in staat stel om bestendig te werk.

"Julle God het alles voorsien!" het Prakash se pa eendag in verbasing verklaar.

"In die begin was almal beledigend, maar selfs daardie mense wat nie met ons gepraat het nie, praat nou met ons en het interaksie met ons," het Anu gesê.

Hulle het hul Christelike lewe begin deur kerk, wat 'n uur weg was, by te woon, maar hul pastor het hulle 'n nuwe uitdaging gebied toe hulle na hul dorpie teruggekeer het. Hy het hulle gevra om saam met drie ander gesinne by 'n plaaslike huiskerk aan te sluit — gesinne van die lae Dalit-kaste, wat hulle voorheen as baie minderwaardig teenoor hul eie kasteposisie beskou het. Anu en Prakash het hierdie uitdaging aangepak en Christelike gemeenskap bo die nakoming van die Hindoe-kastestelsel gekies.

Vir 'n rukkie het Anu een foto van haarself as 'n sadhvi en 'n paar meditasiekrane as herinneringe bewaar. Op 'n dag, tydens gebed, het sy oortuig gevoel om hulle finaal weg te gooi sodat sy nooit weer versoek sou word deur terug te kyk na haar ou lewe nie. Sy het

onmiddellik van dit ontslae geraak om haar vryheid van daardie deel van haar verlede te merk.

Nou, eerder as om versoek te word om mistieke krag deur 'n afgod te soek, gebruik sy gebed as haar wapen. "Dit is gebed tot God wat my sterk gemaak het," het sy gesê. "Wat ook al nou gebeur, selfs al moet ek die dorp weer verlaat, sal ek nie Christus verlaat nie." ■

▲ Anu en Prakash is in die rivier gedoop in hul laaste stel klere — hul enigste oorblywende besittings nadat hulle weens hul geloof in Christus uit hul huis verdryf is. **Inlas:** Vandag is Anu vry van die geesteverering wat eens haar lewe oorheers het.

Wanneer Evangeliesaad **VERDEELDHEID OPLEWER**

Nagenndra onthou hoe hy die Evangelie vir die eerste keer as tiener gehoor het toe Christene na sy dorp gekom het om traktate te versprei. Sy familie het Hindoeïsme gevolg, en aangesien hy “niks slegs” gedoen het nie, het Nagenndra nie die behoefte gesien om dit wat die traktaat leer aan te gryp nie. “Ek het gedink ek het my eie godsdiens, dus het ek my geloof in die Hindoe-godsdiens geplaas,” het hy gesê.

Jare het verbygegaan voordat die saad wat deur daardie Evangelie-traktaat geplant is, gekweek is. Sy neef,

'n Christen, het vir hom 'n Bybel gegee, en vir vyf jaar het Nagenndra God se Woord gelees.

Terwyl Nagenndra gelees het, was hy gefassineer deur Christus. Nagenndra het gevind dat Hy baie anders was as die Hindoegode en -godinne wat sy familie gevolg het. “Om vrede te bring, het die Hindoegode iemand doodgemaak,” het hy opgemerk. “Jesus het niemand doodgemaak nie. Hy het eerder Sy lewe aan die kruis gegee.” Terwyl hy gelees het, het hy respek vir die Bybel ontwikkel en dit as 'n heilige Skrif beskou.

Gewortel en Getoets

Eendag, terwyl hy na sy lande geloop het, sien hy 'n vrou wat Nuwe Testamente aan kinders uitdeel. Omdat hy geweet het dat God se Woord heilig is, het hy haar tereggewys. “Dit is die Heilige Skrif. Moenie dit vir die kinders gee nie, want hulle ken nie die waarde daarvan nie. Hulle mag dit weggooi, of hulle lees dit nie tuis nie, ... dan verag ons die Heilige Skrif.” Hy het ook vir haar gesê dat sy slegs kopieë moet gee aan diegene wat kan lees, wat belangstel en wat die waarde van hierdie heilige boek verstaan.

"Ek het my lewe heeltemal aan Jesus toegewy."

Toe die vrou beseft dat hy die Here soek, het sy 'n ander Christen gekontak wat hom na 'n plaaslike kerk genooi het, waar Nagenndra tot geloof in Christus gekom het, ten volle oortuig dat Christus die enigste manier is om vrede in sy lewe te ervaar. Nagenndra is ongeveer 'n maand later gedoop.

Maar die vrede wat Nagenndra ervaar het toe die saad van die Evangelie in sy hart wortel geskiet het, het spanning by die huis veroorsaak.

Toe Nagenndra vir sy vrou vertel dat hy 'n Christen geword het, was sy kwaad. "Ons het ons eie geloof... ons eie gode," het sy vrou met hom geargumenteer. "Waarom het jy jou geloof verander?"

"Ek het my lewe heeltemal aan Jesus toegewy," het hy vir haar gesê.

Sy vrou se woede was gewortel in vrees. Sy het geweet hul gemeenskap sou hulle verag, hulle ekskommunikeer, hulle slaan en hulle moontlik uit die dorp skop hiervoor. Nepal is 'n kollektivistiese kultuur waarin belangrike besluite deur die hoof van die gesin of die gemeenskapsleier geneem word; besluite deur ander individue is onaantvaarbaar en word teengestaan. Families en gemeenskappe plaas veral druk op diegene wat hul familie se godsdienst verlaat en hulle tot Christus wend.

Nagenndra het probeer om sy vrou te verseker dat sy nie bekommerd moet wees oor hoe hul gemeenskap op sy geloof in Christus sou reageer nie en het haar aangemoedig om saam met hom kerk toe te gaan. Nadat sy sy uitnodiging van die hand gewys het, het sy die lewe vir hom moeilik begin maak en hom vir verskeie probleme blameer.

Om weg te kom van die spanning by die huis, het Nagenndra elke aand na sy lande gegaan, waar hy in 'n grasdakhut (afgebeeld op vorige bladsy) bly en vir sy vrou, drie dogters en twee seuns bid.

▲ Nagenndra gaan voort om sy kinders in die Christelike geloof te onderrig terwyl hy reis om die Evangelie deur sy gebied te verkondig.

Sy kinders het uiteindelik belangstelling in die Evangelie getoon. Toe hy die eerste keer 'n oudio-Bybel ontvang het, het sy kinders ook geluister. Hulle was so mal daaroor dat hulle daaroor begin baklei het. Sedert hy meer oudio-Bybels gekry het, het hulle elke dag geluister, en hy gebruik die stories om sy kinders in dissipelskap te onderrig en te verseker dat hulle dit verstaan.

Soos sy vrou gevrees het, het hul gemeenskap Nagenndra teengestaan vir sy besluit om Christus te volg. Sommige het gedreig om hom uit die dorp te skop en gesê hy verdien nie om deel van die samelewing te wees nie. Maar elke aand terwyl hy in sy hut rus, bid hy ook vir hulle.

'n Verrassende Oes

Die spanning tuis en vanuit die gemeenskap het Nagenndra nie daarvan weerhou om die Evangelie te verkondig nie, om saad te plant soos dié wat in sy hart as tiener gesaai is. "Of dit nou in die markplein of in my winkel of by die huis of rondloop in die dorp is," het hy gesê, "wie ek ook al teëkom wat belangstel, dan verkondig ek die Evangelie." Hy het Bybels versprei, en elke dag ontmoet hy ses mans wat na Christus soek.

Ten spyte van die probleme wat sy vrou en sy gemeenskap vir hom veroorsaak het, het Nagenndra God se seëninge gesien. Nagenndra se gewasse het onlangs 'n groot oes opgelewer, wat hom toegelaat het om sy skuld af te betaal. "Nou het ek spaargeld en kan ek my kinders se skoolgeld onderhou." Deur hierdie getuigenis glo hy dat sy vrou begin verstaan dat die God wat hy aanbid die ware God is. Toe hy gevra is hoe hy sou reageer as sy gewasse nie goed vaar nie, het hy eenvoudig en met kalm vertroue geantwoord. Selfs al misluk sy gewasse, sal God "beslis die regverdige man help".

Nagenndra het gesê dat hy 'n huis gaan begin bou waar hy graag 'n kerkgemeenskap in een van die kamers wil begin. Nagenndra moet tans etlike kilometers aflê om kerkdienste by te woon. "As ons die gemeenskap hier kon begin," het hy gesê, "sal hulle die Evangelie hoor."

'n Frontlinie-Werker het onlangs 'n opdatering gestuur dat "God besig is om sy vrou se hart te verander." In sy grasbedekte hut, gaan Nagenndra voort om te bid vir sy vrou se redding – dat die saad van die Evangelie wat eens verdeeldheid veroorsaak het, wortel sal skiet en groei. ■

Lede van die *Allied Democratic Forces (ADF)* het duisende Christene in die Demokratiese Republiek van die Kongo (DRK) doodgemaak, gewond en ontwortel, en dikwels hul huise en besighede geplunder en afgebrand..

DEMOKRATIESE REPUBLIEK VAN DIE KONGO

ADF-Aanvalle Duur Voort

Militante van die *Allied Democratic Forces (ADF)*, 'n Islamitiese groep, het ten minste 43 mense, insluitend nege kinders, by 'n kerk in Komanda gedurende die nag van 26-27 Julie 2025 doodgemaak. Hulle het verskeie ander ontvoer en huise en winkels aan die brand gestee. Sedert 2018 het die ADF Christene in herhalende aanvalle geteiken. SVM ondersteun byna 4,000 intern ontwortelde Gelowiges in die DRK wat van wydverspreide Islamitiese aanvalle gevlug het.

In 2019 het Jean Kaikunja die helfte van sy regterbeen in 'n ADF-aanval verloor. ADF-militante het Jean se vrou, Josephine, geskiet terwyl sy in hul oesland gewerk het. Nadat Jean op Josephine se liggaam afgekom het, het hy haar huis toe begin dra toe die ADF hom gevind het en gevra het of hy 'n Moslem was. Toe hy antwoord dat hy 'n Christen was, het hulle hom met 'n kapmes aangeval en sy been onder die knie afgesny. Nabygeleë Kongolese troepe het Jean hoor skree en hom na 'n hospitaal geneem. Alhoewel hy die aanval oorleef het, het hy emosioneel gesukkel en sukkel hy om te slaap.

SVM het Jean en ander soos hy onlangs gehelp om toegang tot sorg te kry wat ontwerp is om die emosionele en geestelike wonde van vervolging te genees. Nadat hy die sorg ontvang het, het Jean gesê hy kan baie beter slaap. Loof God vir Jean se genesing, en bid vir ander Kongolese Christene soos hy wat aan die hand van Islamiete gely het.

AFGANISTAN

Vluchteling Gedwing om Terug te Keer

Meer as 6 miljoen Afgane het uit die land gevlug weens oorlogvoering, wat strek van die Russiese inval in 1979 tot die Taliban-oornam in 2021. Meeste van die vluchteling het na Iran en Pakistan gevlug, met 'n baie kleiner groep wat na Tadjikistan gevlug het. In 2024 het Pakistan begin om Afgaanse vluchteling te dwing om na hul tuisland terug te keer, met 'n sperdatum van lente 2025. In Junie 2025, na die oorlog met Israel, het Iran ook alle Afgane wat daar woon beveel om te vertrek, en in Julie 2025 het die Tadjikse regering alle Afgane beveel om te vertrek.

Sommige van hierdie Afgane het volgeling van Christus geword terwyl hulle as vluchteling geleef het; ander is Afgaanse Christene wat veiligheid gesoek het toe die Taliban oorgeneem het. "Hulle is Christene wat reeds van vervolging in hul tuisdorpe gevlug het en vrees wat met hulle kan gebeur wanneer hulle terugkeer," het 'n Frontlinie-Werker gesê.

Baie van hierdie Afgaanse Gelowiges sal probeer om in Afganistan se groter stede weg te kruip, maar sonder familie-ondersteuningsnetwerke sal die lewe uiters uitdagend wees. Frontlinie-Werkers sê dat Afgaanse Christene van afvalligheid gearrester en aangekla kan word, wat 'n doodsvonniss meebring. Hulle is bekommerd oor vrouens en kinders wat sonder ondersteuning sal wees as hul mans en vaders gearrester word. Maar die gedwonge massa-hermigrasie na Afganistan sal ook geleenthede vir Afgaanse Christene bied om die rede vir die hoop wat in hulle lê met ander voormalige vluchteling wat sukkel om in hul vaderland te hervestig, te deel.

Afgaanse vluchteling ontvang voorrade om hulle te help oorleef. Baie van hierdie Afgane, insluitend sommige wat volgeling van Christus geword het terwyl hulle as vluchteling in die buiteland gewoon het, word gedwing om na Afganistan terug te keer.

SAAI NOU, OES LATER!

Moenie vir julle skatte bymekaarmaak op die aarde, waar mot en roes verniel en waar diewe inbreek en steel nie; maar maak vir julle skatte bymekaar in die hemel, waar geen mot of roes verniel nie en waar diewe nie inbreek en steel nie; want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.

Matthéüs 6:19-21

Die “Kerk” is nie ‘n gebou waarin jy op ‘n Sondag byeenkom nie.

It is die “Kerk”

Net so ook is die Vervolgde “Kerk” JOU Christenbroer of JOU Christensuster wat uitdagings trotseer om lewensgevaarlike situasies en selfs martelaarskap te vermy, net omdat hy/sy 'n wedergebore Gelowige is.

Laat hulle weet hulle is nie vergete nie

Hulle het ALMAL jou gebede nodig.

Voorsien hulp aan diegene wat self vervolging gely het, of aan die families van Christene wat weens hul getuieis gevange geneem of gemartel is. Sulke hulp sal in die onmiddellike nasleep van 'n vervolgingsgebeurtenis en aan voortdurende of langtermynbehoefte voorsien.

Jou geskenk kan gebruik word om te help met behoeftes soos hierdie:

- lewenskoste
- kinders se opvoedkundige behoeftes
- hervestiging binne 'n nasie
- regsbystand
- beroepsopleiding

Wil jy dieper groei in gemeenskap met ons vervolgte Christenfamilie? Word 'n Globale Bedieningsvennoot.

Wanneer jy jou tot 'n maandelikse skenking verbind, word jy 'n Globale Bedieningsvennoot van SVM, wat in diens van ons vervolgte broers en susters in al hulle behoeftes voorsien terwyl jy hul stem vir ander is.

Gaan na www.persecutionsa.org/donate om 'n skenking te maak of voltooi die Debietordervorm om tot 'n maandelikse bedrag te verbind.

Sodra dit voltooi is, e-pos dit asseblief na bianca@vomsa.org

“Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is.” Hebreërs 13:3

Gebedsdagboek

April 2026

W	1. Algerië	Dank God vir die baie Christene in die Berber-gemeenskap. Bid dat hulle in die geloof sal volhard.
D	2. Rwanda	Bid dat pastors die vrymoedigheid en moed sal hê om voortdurend die Evangelie te verkondig ten spyte van regeringsdruk.
V	3. Filippyne	Islamiete het Christene op die eiland Mindanao doodgemaak. Bid vir die vertroosting en voorsiening van families van martelare.
S	4. Uganda	Loof God vir kerke in Uganda wat uitreik na hul bure en die Evangelie aan Moslems verkondig.
S	5. Maleië	Bid vir die paar bekende inheemse Gelowiges wat gevangenisstraf of uitsetting trotseer as hulle as 'n Christen geïdentifiseer word.
M	6. Kirgisië	Bid dat Kirgisiërs wat in ander lande werk, van Christus sal leer en hul geloof in Hom sal plaas.
D	7. Somalië	Die meeste Somaliërs glo dat om Somaliër te wees, beteken om Moslem te wees. Bid vir 'n groot ontwaking tot die Evangelie onder Somaliërs.
W	8. Benin	Benin is die geboorteplek van voedoeïsme. Bid dat baie van voedoeïsme sal vlug en vryheid in Christus sal vind.
D	9. Indonesië	Bid vir getroue evangeliste wat die Evangelie verkondig onder meer as 220 miljoen Moslems in Indonesië.
V	10. Burundi	Bid vir die beskerming en voorsiening van Christenbekeerlinge van Islam wat deur hul gemeenskappe vervolgt word.
S	11. Azerbeidjan	Bid dat geheime polisie wat gestuur word om eredienste te monitor en te plunder, eerder tot geloof in Christus sal kom.
S	12. Mali	Bid dat meer Christene toegang tot Bybels in hul plaaslike taal sal hê.
M	13. Noord-Korea	Gebruik Filippense 1:9–11 as 'n riglyn en bid vir die dissipelskap van Noord-Koreaanse oorlopers wat Christus leer ken.
D	14. Malawi	Bid dat Yao-Christene die moed sal hê om vas te staan in hul geloof te midde van intense teenstand.
W	15. Comore	Bid dat Christenwerkers die taak om die Bybel in moedertale te vertaal, sal voltooi.
D	16. Turkmenistan	Bid dat Christene met vrymoedigheid geleenthede sal soek om hul geloof te deel.
V	17. Soedan	Bid vir Frontlinie-Werkers wat diegene help wat na die Nuba-berge gevlug het vir skuiling van die burgeroorlog.
S	18. Pakistan	Baie Christene in Pakistan het beperkte toegang tot Bybels. Bid dat elke Gelowige toegang tot God se Woord sal hê.
S	19. Venezuela	Gebruik Romeine 5:3–5 as 'n riglyn en bid dat Venezolaanse Christene deur ontberinge sal volhard en getrou sal bly.
M	20. Bangladesj	Bid dat Christenbekeerlinge uit Islam beskerm sal word teen diegene wat hulle wil leed aandoen (Psalm 140:4).
D	21. Nepal	Bid vir Gambir, wat verander is nadat hy die Evangelie van Johannes gehoor het. Bid vir ander wat oudio-Bybels ontvang.
W	22. Honduras	Bid vir vervolgte Christene wie se huise afgebrand of vee doodgemaak is.
D	23. Turkye	Gebruik Psalm 91 as 'n riglyn en bid vir die beskerming van pastors wat deur Islamiete geteiken word.
V	24. Jordanië	Bid vir Siriese vlugteling wat Christene geword het en nou vrees om na Sirië teruggestuur te word.
S	25. Egipte	Dank God vir Egiptiese sendelinge wat werk om die Evangelie dwarsdeur die Midde-Ooste te bevorder.
S	26. Soedan	Bid vir Pastor Morris en sy vrou, Cabina, terwyl hulle duisende ontwortelde Soedannese bedien.
M	27. Niger	Bid vir Pastor Moussa, wat op valse aanklagte gevange geneem is, en vir sy vrou, Lariya, wat deur haar familie verwerp is.
D	28. Viëtnam	Vra die Here om Tien, Duyen, Duy, Sua en ander wie se geliefdes weens hul Christelike geloof doodgemaak is, te vertroos.
W	29. Bahrein	Bid vir ons Christenbroers en -susters wat deur hul families verwerp word omdat hulle Islam verlaat het.
D	30. Katar	Bid dat elke Katarese Christen in gemeenskap met ander Gelowiges gebring sal word.

Staan saam met Vervolgde Christene

Dien vervolgte Christene in vyandige gebiede en beperkte nasies en wees 'n stem vir hulle. Jou geskenk verleen aandag aan alle bedieningsbehoeftes, insluitend die onmiddellike behoeftes van ons vervolgte broers en susters, terwyl hulle Christene regoor die wêreld in nouer gemeenskap met die vervolgdes en tot 'n dieper toewyding aan Christus roep.

Oorweeg asseblief om 'n skenking in enige van die volgende bankrekeninge te maak:

Bankbesonderhede: Christelike Sending Internasionaal

Nedbank

Rek nr.: 1925-024946 (Tjek)
Takkode: 192505 (Bedfordview)
Verw.: U Naam en Selnommer

Standard Bank

Rek nr.: 02-249-5592 (Tjek)
Takkode: 018305 (Bedford Gardens)
Verw.: U Naam en Selnommer

ABSA Bank

Rek nr.: 909-861-7711 (Spaar)
Takkode: 632005 (Bedford Centre)
Verw.: U Naam en Selnommer

Gebedsondersteuning en Inligtingsbronne:

Laai ons GRATIS "VOM App" op u Slimfoon af.

Tik "Voice of the Martyrs" in die soekveld in op Google Play of op die App Store.

Daaglikse herinnerings om vir die vervolgdes te bid, navorsing te doen op Vyandige of Beperkte lande en die werk wat SVM daar doen; skakel in by VOMRadio plus nog vele, vele meer.

VOM App

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3